

Biztos, hogy el kell ítélnünk a farizeusokat?

Most, hogy foglalkoznom kellett velük, egyre méltóbbaknak érzem őket arra, hogy megismerjük őket.

Miért?

Életüket azáltal kívánták Istennek szentelni, hogy az előírásokat is szigorúan megtartották. Rossz dolog az előírásokat betartani? Rossz dolog böjtölni hetente kétszer? Rossz dolog minden jövedelemből, minimálbérből, extrából 10%-ot közösségi, karitatív célra adni?

Itt van előttem egy könyv, Angela Dowden: 5:2 Diéta böjtnapokra. A hét 5 napján „normálisan” étkezel, 2 nap viszont csak 500 kalória a táplálékom. A farizeusoknak komoly céljaik voltak az életükkel, ezért tartották a heti kétszeri böjtöt. Nem rossz segédeszköz. Talán nekünk is lehetnek komoly céljaink az életünkkel, s talán a rendszeres böjt még segítheti is a céljaink elérését. Persze nem kell döngetni a mellünket az oltár előtt, hogy levertük a pocakunkat, mert az a Nagy Cél járulékos következménye lehet.

Könnyedén nem fog menni, de talán okosan igen.

Itt van előttem egy újság: GEO 2017. szeptemberi száma. Címlap-mondat: Az okos lemondás a legjobb gyógymód. Alcím: Legújabb kutatás: hogyan hatnak az új böjtmódszerek és miként illeszthetők a mindennapokba.

Bizony, Jézusnak köszönhetjük, hogy a közgondolkodás csupa negatívumot ragasztott a farizeusokra, pedig „... Tanításaik révén oly nagy hatással vannak a népre, hogy minden istentiszteleti szertartást, imádságot és áldozatot csak az ő irányításukkal szabad végezni. A városi lakosok azért tanúskodtak tökéletességük mellett, mert az volt a meggyőződésük, hogy ezek az emberek szóval és tettel mindig a legjobbat akarják. ... A farizeusok szeretik egymást, és a közösség érdekében összetartanak, ... haszidok mozgalmának szellemi örökösei ... ugyanebből a gyökérből nő ki a qumráni esszénusok közössége. ...”

Böjt és tized... Önnevelés és adás... Meggondolandó, ... a Nagy Cél érdekében.

Szeretettel

Bisztrai Gyuri, Budapest – Sashalom